

27. 11. 2011 v 17.00 hod se uskuteční v koncertní síni v Uničově

Benefiční koncert

na podporu charitních projektů střediska Uničov

V programu vystoupí umělecké kytarové kvarteto, kroužek latinsko-amerických tanců z DDM, taneční kroužek ze ZUŠ Uničov a smyčcový orchestr ZUŠ Uničov.

Srdečně Vás zve Charita Šternberk, středisko Uničov

D kanátní kalendář 2012

Vyšel nový stolní kalendář s obrázky kostelů, kaplí, míst, akcí, událostí a života našeho děkanátu. Součástí kalendáře je také mapka a seznam všech farních kostelů a farností děkanátu Šternberk, dále rozpis nedělních bohoslužeb a kontakty na duchovní správce jednotlivých farností. Nalezneme zde informace a kontakty jednotlivých stadií Charity Šternberk (také Uničov), jmenný kalendář, pracovní kalendář a pohledový kalendář na rok 2013.

U jednotlivých obrázků jsou popisy a každý týden je obohacen krátkým citátem k zamyslení. Kalendář je jak církevní, tak občanský a je doplněn v jednotlivých dnech již tradičními poznámkami o pravidelných událostech děkanátu a farností, slavnostmi a letos nově jsou uvedena i výročí úmrtí kněží, kteří z našeho děkanátu pocházeli nebo zde působili. Dny jsou barevně rozlišeny podle liturgického kalendáře.

Kalendář můžete zakoupit na farní knihovně nejlépe po nedělní mši svaté za cenu 55,- Kč.

V měsíci listopadu oslaví paní Marie Hebíková 94 let, pan Antonín Melich 92 let, paní Marie Hamplová 90 let a paní Jaroslava Blaháková 88 let. Naším milým oslavencem přejeme hojné Boží požehnání, ochranu Panny Marie a pevné zdraví!

TIP NA NEDĚLNÍ VÝLET LIV. HÁJ

Malá vodní elektrárna u Těštiny

V osadě Háj u Těštiny se nachází na rameni řeky Moravy malá vodní elektrárna, která je od roku 2008 vyhlášena národní kulturní památkou. Už v 90. letech 19. století se zde rozhodl Hubert Plhák použít pro pohon svého mlýna elektřinu dodávanou dvěma dynamy. Přestože jeho mlýn v roce 1898 vyhořel, výhody elektřiny se ukázaly natolik přesvědčivé, že se mu v roce 1901 podařilo ve spojení se zdejší mlékařským družstvem postavit

První moravskou zemskou elektrárnu, a tato v době jako první v Rakousku-Uhersku elektrifikovala okolní vesnice pomocí nadzemního vedení. V roce 1922 pak nechal v Háji postavit jeho syn Karel novou, samostatnou vodní elektrárnu, právě tu, kterou chceme dnes navštívit. Stavba je dodnes v provozu a je z architektonického hlediska velmi cenná, nebo ji navrhovali na příkaz Plhákovy manželky Ellen talentovaní žáci známého architekta Kotěry. Základem architektonického ztvárnění budovy je představa vzniku, proměny a soustředění energie. Vlnkovité ornamentální prvky na fasádě symbolizují vodu proudící

sklopnými lopatkami vodních turbin. Elektrárna je vybavena dvěma Francisovými turbínami. Prohlídka je údajně možná po předchozí domluvě s sousední restaurací.

K elektrárně se lze dostat například tak, že se v Dubicku odbojí na Bohuslavice, ty se projedou a zastaví se v místě, kde začíná protipovodňová lávka vedoucí k obci Lukavice. Na témže místě se však nachází i protipovodňový val, a právě po něm se vydáme vlevo do polí. My jsme po něm šli pohodlně s kočárkem. Bylo po vydatných deštích, takže jsme si připadali jako uprostřed

rybníka, ve kterých hledalo potravu několik desítek šápů. Asi po 2 km cesta vedla kolem stavidla, za nímž pokračoval náhon proudící vodou k elektrárně. Hned u elektrárny se nachází plácek pro vodáky a nekuřácká restaurace Vila Háji se zvláštní kuchyní. A pár kroků odtud jsou stále zemědělského družstva s výhledem pro koně. V době naší přítomnosti zde právě vrcholila parkurová soutěž, tedy zdolávání jezdecké dráhy s rozestavnými překážkami. Od elektrárny se můžeme vrátit do Bohuslavic zpět po silnici. Celý okruh je přibližně 5 km dlouhý.

(jihá)

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Listopad 2011

Ročník 7

číslo 10

SLOVO ŽIVOTA NA LISTOPAD

„Bdte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“
(Mt 25,13)

Ježíš právě vyšel z chrámu. U ednicí ho s urputnou hrdostí upozorují na velkolepost a krásu stavby. Ježíš na to: Vidíte to všechno? „Amen, pravím vám: Nezůstane zde kámen na kameni, všechno bude rozbořeno.“ Potom vystoupil na Olivovou horu, sedl si, díval se na Jeruzalém, který měl před sebou, a začal hovořit o pádu města a konci sv. ta.

Jak nastane konec světa? A kdy k němu dojde? Ptali se ho u ednicí. Tuto otázku si kladly i následující generace k es an a klade si ji každý člověk. Budoucnost je skutečně tajemná a často vyvolává obavy. I dnes jsou lidé, kteří se dotazují mága a sledují horoskopy, aby zjistili, jaká bude budoucnost, co se stane.

Ježíšova odpověď je jasná: konec světa nastane před jeho příchodem. On, Pán dějin, se vrátí. On je zájmovým bodem naší budoucnosti.

Kdy k tomu setkání dojde? To nikdo neví. Může nastat v kteroukoli chvíli. Náš život je skutečně v jeho rukou. On nám ho dal a on si ho může vzít zpět i nečekaně a bez předchozího upozornění. Nicméně nás upozoruje: budete-li bdít, budete na tuto událost připraveni.

„Bdte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

V prvé řadě nám tyto slovy Ježíš připomíná, že přijde. Náš život na zemi skončí a začne nový život, který konec mít nebude. Nikdo dnes nechce hovořit o smrti... Lidé nekdý dělají vše pro to, aby se rozptýlili, a zcela se ponoří do každodenního dění, takže zapomenou na toho, kdo nám dal život a kdo ho od nás bude požadovat zpět, aby nás uvedl do plnosti života, do společenství se svým Otcem, do ráje.

Budeme připraveni na setkání s ním? Budeme mít rozžatou lampu jako moudré panny, které čekají na ženicha? To znamená: budeme v lásce? Anebo bude naše lampa zhasnutá, protože jsme zaujatí mnoha věcmi, které je třeba udat, přechávanými radostmi, vlastním hmotným statkem, protože jsme zapomněli na jedinou podstatnou věc: milovat?

„Bdte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

Ale jak máme bdít? Především, a to víme, dobře bdít ten, kdo miluje. To ví manželka, která o čekává manžela, který se zdržel v práci nebo se vrací z dlouhé cesty. Ví to matka, která se obává o své dítě, které se ještě nevrátilo domů, ví to zamilovaný mladík, který se nemůže dočkat schůzky se svou milovanou... Kdo miluje, umí čekat, i když se druhý opozdil.

Ježíše o čekáváme, když ho milujeme a velmi toužíme po setkání s ním.

O čekáváme ho tak, že milujeme konkrétně, že mu například sloužíme v tom, kdo je nám nablízku, nebo se angažujeme ve prospěch spravedlivější společnosti. Sám Ježíš nás vyzývá, abychom takto žili, když vypráví podobnost o věrném služebníkovi, který čeká na návrat pána a stará se přitom o chod domu, nebo o služebnících, kteří o čekávají návrat pána a intenzivně pracují, aby využili jeho dárky.

„Bdte tedy, protože neznáte den ani hodinu.“

Právě proto, že neznáme den ani hodinu jeho příchodu, můžeme se snadno jistě soustředit na dnešek, který je nám dán s jeho starostmi, na přítomnost, kterou nám prozřetelnost nabízí, abychom ji prožili.

Kdysi jsem se spontánně obrátila na Boha touto modlitbou, kterou bych nyní ráda připomněla:

„Ježíši, dej, abych hovořila stále tak, jako by to bylo poslední slovo, které mohu vyslovit. Dej, abych jednala stále tak, jako by to byla poslední myšlenka, kterou dám. Dej, abych trpěla stále tak, jako by se jednalo o poslední utrpení, které ti mohu obětovat. Dej, abych se modlila stále tak, jako by to byla poslední možnost hovořit s Tebou, kterou mám zde na zemi.“

Chiara Lubichová

Jednoměsíční POKOJ VÁM! vydává římskokatolická farnost v Uničově. Nepronájemné! Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přispívky posílat do 20. dne v měsíci psanou formou, elektronickou poštou. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
římskokatolická farnost, Kostelní náměstí 153, 783 91 Uničov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

Strípky z duchovního života

2. ást

ROZEZNÁVÁNÍ H ÍCH

3. Mít jasno ve svém sv domí

Každý k es an by se m l snažit vychovávat své sv domí tak, aby dovedlo pesn rozeznávat, co je h ích a co h ích není, co je smrtelný a co je pouze všední h ích.

Pro je to tak d ležit? Proto, abychom v d li, pokud je to možné, žijeme-li v Boží milosti. Pro na tom tolik záleží? Dob e rozeznávat co je h ích smrtelný a co všední je nutné proto, abychom mohli pravideln a klidn p istupovat ke sv. p íjímání, aniž bychom se museli tak asto zpovídat. T lo Kristovo m žeme sice p íjímání se všedním h íchem na duši, ovšem úcta ke Kristu v eucharistii vyžaduje, abychom p ed svatým p íjímáním litovali i všedních h ích a umínili si, že se polepšíme. Kdo by se však dopustil t žkého i smrtelného h íchu, nesmí jít ke svatému p íjímání, dokud se z tohoto h íchu nevyzpovídá, jinak by se dopustil dalšího t žkého h íchu, a to svatokrádeže. V Eucharistii p ece nep íjímáme jen n jaký oplatek, ale samotného Boha – Krista, kterému musíme ponechat jeho svatost, a proto ho p íjímáme s istým a pokorným srdcem. V poslední dob mnozí p istupují k Eucharistii se zna nou nev domostí, a proto je t eba o tom promluvit.

Je dobré znovu si uv domit n které skute nosti, které bývají mnohým lidem asto nejasné, málokdy se o nich mluví nebo píše. Proto je zde p edkládáme. Jsou ur eny pro ty, kdo cht jí opravdu s úctou p íjímání Pána Ježíše v eucharistii a up ímn se varovat h ích .

4. Jak vzniká h ích?

Aby k jakémukoliv h íchu v bec došlo, musí být spln ny dv podmínky: vím, že h eším, a souhlasím s tím, co pokládám za h ích. Kdo n co d lá a p ítom neví, že je to h ích, neh eší, ani kdyby to ve skute nosti bylo p ed Bohem h íchem. D lá sice n co h íšného, B h mu však nep isuzuje vinu, protože neví o h íšnosti tohoto skutku. Takže nelze se dopustit h íchu ve spánku, protože ve spánku (nap . erotické sny) není lov k p í plném v domí. Rovn ž nemá vinu ten, kdo by na Popele ní st edu jedl maso, protože zapomn l, že ten den je p ísný p st. Je si sice v dom, že maso jí, ale v dané chvíli si neuv - domuje, že v tento den maso jíst nesmí; proto se h íchu nedopouští a nemusí se z toho ani zpovídat.

Nesta í však pouze v d t, že se dopouštím h íchu, ale je pot eba i souhlas, abych zh ešil. Nesouhlasím-li s n ím, tedy d lám-li n co proti své v li, neh eším. Ani kdyby m násilím k n - emu h íšnému donutili, takže bych nemohl ani odporovat, nesouhlasím-li s tím, h íchu se nedopouštím. Pokud t napadají-li i ty nejnemrav njší myšlenky nebo žádosti, pak se nedopouští h íchu, jestliže s nimi nesouhlasíš. Jasným znamením, že nesouhlasíš, je skute nost, když t to trápí a máš k tomu odpor. Kde není souhlas, není h ích; proto se ani nemáme zpovídat ze špatných myšlenek, když jsme je nech li, protože bychom se zpovídali vlastn ze ctností. Odporovat pokušení je totiž

projev ctnosti a zpovídat se máme pouze z h ích ne z dobrých skutk . Tolik o podmínkách týkající se h íchu obecn .

K t žkému i smrtelnému h íchu nesta í ovšem jen n jaké v domí nebo jen n jaký souhlas, ale je t eba plně v domí a plný souhlas. A nesta í jen plně v domí, že je to h ích, ale je t eba v d t, že je to t žký neboli smrtelný h ích. T žce h íšný je ten skutek, p í kterém p estupujeme Boží zákon (Boží nebo církevní p ikázání) v d ležitě v ci. Mnohý zbožný lov k, který se bojí t žkého h íchu, si tu snad oddechne a nenechá se dále trýznit úzkostmi, že zh ešil t žce. Kdo se t žkého h íchu bojí, ten se ho jen tak snadno nedopustí, a ím více se ho bojí, tím více se t žkému h íchu vzdaluje.

Smrtelného h íchu se nedopouští ani ten, kdo p í plném v domí a plném souhlasu považoval n co jen za všední h ích, a koliv to snad bylo t žce h íšné. Nap . n kdo t žce pomluví svého souseda a p ítom je to všechno lež. I když je to zvláštní, p esto nemusí tento lov k t žce h ešit, jestliže si není v dom, že touto pomluvou t žce uškodil bližnímu na cti a považuje tento skutek nadále jen za všední h ích.

B h nás hodnotí podle stavu našeho sv domí. I kdyby tedy bylo naše sv - domí bludné a nesprávn vyhodnotilo své jednání, zavazuje nás p ed Bohem naše poznání a stav sv domí. Proto je také d ležitě, abychom dob e rozeznávali, co je t žký h ích a co t žký h ích není a ned lali si zbyte né problémy. Ale na druhé stran nem žeme být pokrytci, kte í žijí špatn , ale p ítom se sami považují za vynikající lidi, kte í jsou bez h íchu. To bychom klamali sami sebe.

Pokra ování p íšt .

(jj)

DEN BIBLE 13. listopad 2011: Dopis editele eského katolického biblického díla

Milí p átelé, s Božím slovem se setkáváme p í každém slavení eucharistie a dalších svátostí, v denní modlitbě církve, p í pobožnostech, p í společné i osobní etb Bible. Den Bible m že pro nás být novým impulsem, jak bychom mohli Boží slovo ast jí a aktivn jí spojit s radostmi a obtížemi každého dne.

eské katolické biblické dílo pomáhá lidem v pravidelné etb Písma doma i ve společné ství. Po ádá nejznámější školení, duchovní cví ení, úvod do práce s Biblí ve farnostech a biblické kurzy pro všechny v kové kategorie

a ve všech diecézích. P ípravuje po ady Bible v liturgii, které vysílá Radio Proglas.

B hem tohoto roku jsme se zam íli na modlitbu r žence. P ípravili jsme pro vás v powerpointu biblický r ženec, v n m ž se za každou modlitbu Zdrávas Maria vkládá krátký úryvek z Písma svatého. Tajemství každého desátku je vyjád eno obrazem. Tato pom cka m že posloužit mladým i starším p í společné modlitbě . M žete si jí stáhnout z internetu na stránkách Biblického díla (<http://www.biblickedilo.cz/ckbdweb/kategorie.aspx?kid=300>).

Biblické dílo se snaží napomáhat p í novém objevování bohatého biblického d dictví. Jsme p esv d eni, že hodnoty obsažené v Písmu svatém jsou i v současné dob aktuální. Bez vaší podpory bychom ovšem jen st ží mohli pokračovat ve své práci.

O našich aktivitách se dozvíte více na internetových stránkách Biblického díla (www.biblickedilo.cz).

S up ímnou vd ností za Vaši podporu Vám všechno dobré od Pána vyprošuje

POHLED DO KALENDÁŘE

Památka Zasv cení Panny Marie v Jeruzalém

21. listopadu slaví církev památku Zasv cení Panny Marie v Jeruzalém – její uvedení do chrámu a zasv cení Bohu.

Tato památka má sv j p vod na Východ . P vodn to byla p ipomínka výro í posv cení mariánské baziliky v Jeruzalém , postavené v roce 543 poblíž Jeruzalémského chrámu. I když byla v dalších stoletích zbo ena, k es ané na Východ slavili tento den dále. Spolu s nimi si dnes p ipomínáme osobní zasv cení Panny Marie, kterým se zcela odevzdala Bohu do služeb díla spásy a stala se tak vzorem Bohu zasv ceného života.

V Novém zákon nenajdeme p íliš informací, které by se týkaly života Panny Marie, jejího d tství, nedo teme se zde o jejich rodi ích, Jáchymovi a Ann . O t chto událostech se dovídáme z Jakubova apokryfního evangelia, které vzniklo ve 2. století našeho letopo tu. V 16. století bylo nazváno "p edevangeliem", protože se zabývá po átkem, tím, co p edchází narození Ježíše. Jakubovo evangelium m lo veliký vliv na liturgii a na mariánský kult. I když málo k es an zná apokryfní p íb hy, p esto všichni b žn všichni vyslovujeme n -

které události ze života Panny Marie, o kterých není v kanonických evangelích ani zmínky. Apokryfy m ly totiž zna ný vliv na lidovou zbožnost už od prvních století. Události v nich popisované mají ale asto pravdivý základ.

Na rozdíl od kanonických evangelí, ve kterých je nejd ležit jí skute nost, že Ježíš je Boží Syn, a ostatní z stává pod rouškou tajemství, apokryfy cht ly vysv tlit a dokázat to, co se v evangelích nenachází nebo co je v nich pouze nazna eno: jak moc je jisté, že

Misijní ned le

P edposlední íjnová ned le je v církvi již 85 let slavena jako ned le misijní. Tento celosv tový den modliteb, který je spojen s finan ní sbírkou na podporu projekt na pomoc nejpot ebn íším, vyhlásil papež Pius XI.

I v naší farnosti jsme se p ípravovali na slavení Misijní ned le, která p ípadla na 23. íjna 2011. Už v p edve er této ned le jsme se v rodinách mohli zapojit do Misijního Mostu Modlitby. P í ned lní mši svaté otec d - kan p e etl dopis národního editele Papežských misijních d l, otce Ji ího Šlégra. V n m bylo zd razn no povolání všech pok t ných k misii; k tomu, aby se misie stala formou našeho k es anského života. Misie – toto slovo pochází z lat. missio = posílám. Stejnou myšlenku má i hymna Papežských misijních d l d tí: „Pošli m , p jdu já...“. Ta, hraná na housle, doprovázela d tí z Misijního klubka p í ob tním pr vodou této mše svaté. D tí v p evlecích za obyvatele Afriky, Ameriky, Austrálie – Oceánie, Asie a Evropy p ínášely symbolické ob tní dary a akolyta etl p ímluvy za obyvatele t chto sv tadíl í za nás p ítomné. Na záv r ob tního pr vodou nesly

d tí chléb a víno, které byly prom n ny v Kristovo t lo a krev. P í mši sv. se také uskute nila sbírka na misie.

Po skon ení bohoslužby jsme m li možnost podpo it misie i na Misijním jarmarku. Bylo milým p ekvapením, kolik výrobk p ípravili dobrovolníci Charity i d tí z Misijního klubka. A tak jsme si mohli za dobrovolný p ísp vek odnést nap . perní ky, zdobené sví ky, pletené papu ky, ko í ky i paná ky, klí enky, tkané kobere ky, dekorací kv tiná ky i v ne ky ur ené na hroby, korálky, dekorace z vizovického t sta a další. O tom, že celé snažení bylo provázeno Božím požehnáním sv d í nejen výt žek ve výši 4000,- K , ale také to, že p í vyráb ní i na samotném jarmarku vládla úžasná atmosféra vzájemného sblížení.

Lidé nepospíchali, popovídali si, byli srde ní...

Chci touto cestou pod kovat všem, kte í se jakýmkoliv zp sobem podíleli na pr b hu oslav Misijní ned le. Kéž nás Pán Ježíš jednou p ívítá slovy: „Tys to ud lal pro m í!“

(luhá)